

Vie d'Epicure = DL X, 1-34 - éd. Hicks

Auteur(s) : Diogène Laërce

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

19 Fichier(s)

Mots clés

[Hicks, Robert Drew \(1850-1929\)](#)

Comment citer cette page

Diogène Laërce, Vie d'Epicure = DL X, 1-34 - éd. Hicks, 1925

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice
; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 13/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/6>

Copier

Présentation du document

Date1925

Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la ficheDepartment of Philosophy and Cultural Heritage of University
Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)
Contributeur(s)Giovacchini, Julie
LangueGrec ancien

SourceVoir description détaillée du texte : [CIRIS](#)

Contenus reliés

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Description du document

DescriptionVoir description détaillée de l'édition : [CIRIS](#)

Notice créée par [Julie Giovacchini](#) Notice créée le 23/06/2021 Dernière modification le 19/05/2022

DIOGENES LAERTIUS

μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἡμῖν εἰς τὴν εἰθισμένην ἀγεσθαι γενέθλιον ἡμέραν ἐκάστου ἔτους τῇ προτέρᾳ δεκάτῃ τοῦ Γαμηλιῶνος, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν γινομένην σύνοδον ἐκάστου μηνὸς ταῖς εἰκάσι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ Μητροδώρου ἐμνήμην κατατεταγμένην. συντελείωσαν δὲ καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμέραν τοῦ Προσειδεῶνος· συντελείωσαν δὲ καὶ τὴν Πολυαῖνου τοῦ Μεταγεινιῶνος καθάπερ καὶ ἡμεῖς.

19 "Ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης τοῦ υἱοῦ τοῦ Μητροδώρου Ἐπικούρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαῖνου, φιλοσοφούντων αὐτῶν καὶ συζώντων μεθ' Ἑρμάρχου. ὡσαύτως δὲ τῆς θυγατρὸς τῆς Μητροδώρου τὴν ἐπιμέλειαν ποιείσθωσαν, καὶ εἰς ἡλικίαν ἔλθοῦσαν ἐκδότηωσαν ὡς ἂν Ἑρμαρχος ἔλγῃ τῶν φιλοσοφούντων μετ' αὐτοῦ, οὔσης αὐτῆς εὐτάκτου καὶ πειθαρχούσης Ἑρμάρχῳ. διδότηωσαν δ' Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἡμῖν προσόδων εἰς τροφήν τοῦτοις, ὃ τι ἂν αὐτοῖς κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιδέχεσθαι δοκῇ σκοπούμενοις μεθ' Ἑρμάρχου.

20 "Ποιείσθωσαν δὲ μεθ' ἑαυτῶν καὶ Ἑρμαρχὸν κύριον τῶν προσόδων, ἵνα μετὰ τοῦ συγκαταγεγηρακότος ἡμῶν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ καταλελειμμένου ἡγεμόνος τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν ἕκαστα γίνηται. τὴν δὲ προῖκα τῷ θήλει παιδίῳ, ἐπειδὴν εἰς ἡλικίαν ἔλθῃ, μερισάτωσαν Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ὅσον ἂν ἐπιδέχῃται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόν-

* That this custom lasted in the school for centuries is proved by the testimony of Cicero (*De fin.* II. 101) and Pliny (*H.N.* xxxv. 5), as well as by the epigram of Philodemus (*Anth. Pal.* xi. 44). Cf. *Athen.* vii. 298 n; *supra*, vi. 101.

DIOGENES LAERTIUS

ἐγγὺς γενέσθαι τῷ πύργῳ καὶ μαθεῖν ὁποῖος ἐγγὺς φαίνεται.

Πάθη δὲ λέγουσιν εἶναι δύο, ἡδονὴν καὶ ἀλγηδόνα, ἱστάμενα περὶ πᾶν ζῶον, καὶ τὴν μὲν οἰκείον, τὴν δὲ ἀλλότριον· δι' ὧν κρίνεσθαι τὰς αἰρέσεις καὶ φυγὰς. τῶν τε ζητήσεων εἶναι τὰς μὲν περὶ τῶν πραγμάτων, τὰς δὲ περὶ ψυχὴν τὴν φωνήν. καὶ ταῦτα δὲ περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ κριτηρίου στοιχειωδῶς.

Ἀντίον δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν.

Ἔπίκουρος Ἡροδότῳ χαίρειν.

35 "Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὦ Ἡρόδοτε, ἕκαστα τῶν περὶ φύσεως ἀναγεγραμμένων ἡμῖν ἐξακριβοῦν μηδὲ τὰς μείζους τῶν συντεταγμένων βίβλους διαβρεῖν ἐπιτομήν τῆς ὅλης πραγματείας εἰς τὸ κατασχεῖν τῶν ὀλοσχερωτάτων γε δοξῶν τὴν μνήμην ἱκανῶς αὐτὸς¹ παρεσκεύασα, ἵνα παρ' ἑκάστους τῶν καιρῶν ἐν τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς δύνωνται, καθ' ὅσον ἂν ἐφάπτωνται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας. καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ ἱκανῶς ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψει τὸν τύπον τῆς ὅλης πραγματείας τὸν κατεστοιχειωμένον δεῖ μνη-

¹ αὐτὸς codd. : corr. Brieger.

¹ See II 50, 147. The tower which seems round at a distance and square when we get up to it was the typical example in the school of that process of testing beliefs by observation which is here prescribed. Cf. Lucr. iv, 333 seq., 301 seq.; Sext. Emp. *Adv. math.* vii, 208.

² i.e. pleasure and pain are the criteria by which we choose and avoid.

³ Cf. *inf.* § 37.

⁴ Division of philosophy is probably meant.

⁵ The letter to Herodotus is the second and most valuable instalment of Epicurean doctrine. The manuscript seems to

DIOGENES LAERTIUS

πάσαι ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων γεγονόσαι κατὰ τε περίπτωσιν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ σύνθεσιν, συμβαλλομένου τι καὶ τοῦ λογισμοῦ. τὰ τε τῶν μαινομένων φαντάσματα καὶ «τὰ» κατ' ὅναρ ἀληθῆ, κινεῖ γάρ· τὸ δὲ μὴ ὄν οὐ κινεῖ.”

33. Τὴν δὲ πρόληψιν λέγουσιν οἰονεῖ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθήν ἢ ἐννοίαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην, τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος, οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος· ὅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρῶτως ὑποτεταγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμε, τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό οἷον τὸ πόρρω ἐστὼς ἵππος ἐστὶν ἢ βαῦς· δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοῖ μορφήν· οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμεν τι μὴ πρότεροι αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσιν αἱ προλήψεις· καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἡρτηται, ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν, οἷον Πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος;
34. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσιν, ἀληθῆ τέ φασι καὶ ψευδῆ· ἂν μὲν γὰρ ἐπιμαρτυρῆται ἢ μὴ ἀντιμαρτυρῆται, ἀληθῆ εἶναι· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιμαρτυρῆται ἢ ἀντιμαρτυρῆται, ψευδῆ τυγχάνειν. ὅθεν «τὸ» προσμένον εἰσῆχθη· οἷον τὸ προσμεῖναι καὶ

* Cf. Sext. Emp. *Adv. math.* viii. 63.

² i.e. in conformity with the sense-data which precede the recognition.

³ See § 124, where a true πρόληψις is opposed to a false ὑπόληψις. In Aristotle πρόληψις is often a synonym of δόξα: cf. Bonitz, *Index Ar.*, s.v.

DIOGENES LAERTIUS

καὶ περὶ φύσεως· τὸ δὲ ἠθικὸν περὶ αἰρετῶν καὶ
φευκτῶν καὶ περὶ βίων καὶ τέλους.

- 31 Τὴν διαλεκτικὴν ὥς παρέλκουσαν ἀποδοκιμά-
ζουσιν· ἀρκεῖν γὰρ τοὺς φυσικοὺς χωρεῖν κατὰ
τοὺς τῶν πραγμάτων φθόγγους. ἐν τοίνυν τῷ
Κανόνι λέγων ἐστὶν ὁ Ἐπίκουρος κριτήρια τῆς
ἀληθείας εἶναι τὰς αἰσθήσεις καὶ προλήψεις καὶ τὰ
πάθη, οἱ δ' Ἐπικούρειοι καὶ τὰς φανταστικὰς
ἐπιβολὰς τῆς διανοίας. λέγει δὲ καὶ ἐν τῇ πρὸς
Ἡρόδοτον ἐπιτομῇ καὶ ἐν ταῖς Κυρίαις δόξαις.
"πᾶσα γάρ," φησὶν, "αἰσθησις ἀλογός ἐστι καὶ
μνήμης οὐδεμιᾶς δεκτικὴ· οὔτε γὰρ ὑφ' αὐτῆς οὔτε
ὑφ' ἑτέρου κινηθεῖσα δύναται τι προσθεῖναι ἢ
ἀφελεῖν· οὐδὲ ἐστὶ τὸ δυνάμενον αὐτὰς διελέγξαι.
32 οὔτε γὰρ ἡ ὁμογένεια αἰσθησις τὴν ὁμογενεὴ διὰ
τὴν ἰσοσθένειαν, οὔθ' ἡ ἀνομογένεια τὴν ἀνομο-
γένειαν, οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰσι κριτικαί· οὔτε
μὴν λόγος, πᾶς γὰρ λόγος ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων
ἤρτηται. οὔθ' ἡ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, πάσαις γὰρ
προσέχομεν. καὶ τὸ τὰ ἐπαισθήματα δ' ὑφ-
εστάναι πιστοῦται τὴν τῶν αἰσθήσεων ἀλήθειαν.
ὕφασθηκε δὲ τό τε ὁρᾶν ἡμᾶς καὶ ἀκούειν, ὥσπερ
τὸ ἀλγεῖν· ὅθεν καὶ περὶ τῶν ἀδήλων ἀπὸ τῶν
φαινομένων χρή σιμειοῦσθαι. καὶ γὰρ καὶ ἐπίνοιαι

* An opinion often emphasized : e.g. §§ 37, 73, 62, 152.
Cf. Lucr. iii. 931 sqq.

^b Such mental pictures are caused by atoms too fine to
affect sense : cf. § 64 *infra* ; Lucr. ii. 740 sqq., iv. 722 sqq. ;
Cic. N.D. i. 54. On the whole subject consult Usener's
Epicurus, Fr. 242-265, and, more especially, Sext. Emp.
Adv. math. vii. 203-210.

^c Cf. *inf.* § 146.

^d i.e. the trustworthiness of the senses (αἰσθησιῶν) con-
sidered as faculties of sense-perception : cf. Sext. Emp. *Adv.*
math. viii. 9 (Usener, Fr. 244).

DIOGENES LAERTIUS

Καλλιστώδης,
Περὶ βασιλείας,
Ἀναξιμένης,
Ἐπαιτολαί.

Ἄ δὲ αὐτῷ δοκεῖ ἐν αὐτοῖς, ἐκθέσθαι πειράσομαι
τρεις ἐπιστολάς αὐτοῦ παραθέμενος, ἐν αἷς πᾶσαν
29 τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιτέμνεται· θήσομεν δὲ
καὶ τὰς Κυρίας αὐτοῦ δόξας καὶ εἰ τι ἔδοξεν
ἐκλογῆς ἀξίως ἀνεφθέγγθαι, ὥστε σὲ πανταχόθεν
καταμαθεῖν τὸν ἄνδρα καὶ κρίνειν εἰδέναι.

Τὴν μὲν οὖν πρώτην ἐπιστολὴν γράφει πρὸς
Ἡρόδοτον (ἥτις ἐστὶ περὶ τῶν φυσικῶν· τὴν δὲ
δευτέραν πρὸς Πυθοκλέα, ἥτις ἐστὶ περὶ μετ-
αρσίων· τὴν τρίτην πρὸς Μεναικέα, ἔστι δ' ἐν αὐτῇ
τὰ περὶ βίων· ἀρκτέον δὴ ἀπὸ τῆς πρώτης, ὀλίγα
προειπόντα περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς κατ' αὐτὸν
φιλοσοφίας.

Διαιρεῖται τοίνυν εἰς τρία, τὸ τε κανονικὸν καὶ
30 φυσικὸν καὶ ἠθικόν. τὸ μὲν οὖν κανονικὸν ἐφόδους
ἐπὶ τὴν πραγματείαν ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐν ἐνὶ τῷ ἐπι-
γραφομένῳ Κανόνι· τὸ δὲ φυσικὸν τὴν περὶ φύσεως
θεωρίαν πᾶσαν, καὶ ἐστὶν ἐν ταῖς Περὶ φύσεως
βίβλοις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς
κατὰ στοιχείον· τὸ δὲ ἠθικὸν τὰ περὶ αἵρέσεως καὶ
φυγῆς· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Περὶ βίων βίβλοις καὶ
ἐπιστολαῖς καὶ τῷ Περὶ τέλους, εἰώθασι μέντοι
τὸ κανονικὸν ὁμοῦ τῷ φυσικῷ τάττειν· καλοῦσι
δ' αὐτὸ περὶ κριτηρίου καὶ ἀρχῆς, καὶ στοιχειω-
τικόν· τὸ δὲ φυσικὸν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς,

* i.e. §§ 29-34, the first of those summaries of doctrine which take up so much of Book X.

DIOGENES LAERTIUS

- Διαπορίαι.
 Κύρια δόξαι.
 Περὶ αἰρίσεων καὶ φυγῶν.
 Περὶ τέλους.
 Περὶ κριτηρίου ἢ Καυῶν.
 Χαιρέδημος.
 Περὶ θεῶν.
 Περὶ ἀσιότητος.
 28 Ἡγησιάνναξ.
 Περὶ βίῶν δ'.
 Περὶ δικαιοπραγίας.
 Νεοκλῆς πρὸς Θεμισταν.
 Συμπόσιον.
 Εὐρύλαχος πρὸς Μητρόδομον.
 Περὶ τοῦ ἁρᾶν.
 Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀτόμῳ γωνίας.
 Περὶ ἀφῆς.
 Περὶ εἰμαρμένης.
 Περὶ παθῶν δόξαι πρὸς Τιμοκράτην.
 Προγνωστικόν.
 Προτρεπτικός.
 Περὶ εἰδώλων.
 Περὶ φαντασίας.
 Ἀριστοβούλος.
 Περὶ μουσικῆς.
 Περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.
 Περὶ δόμων καὶ χάριτος.
 Πολυμήδης.
 Τιμοκράτης γ'.
 Μητρόδομος δ'.
 Ἀντίδομος β'.
 Περὶ νόμων δόξαι πρὸς Μίθρην.

* The full title, *Περὶ εἰσεῶν καὶ θανάτου*, "Of Diseases and
 556

DIOGENES LAERTIUS

ἐπὲρ τετρακόσια συνέγραψε βιβλία· δύο τε Πτο-
 λεμαῖοι Ἀλεξανδρεῖς, ὁ τε μέλας καὶ ὁ λευκός.
 Ζήνων τε ὁ Σιδώνιος, ἀκροατὴς Ἀπολλοδώρου,
 26 πολυγράφος ἀνὴρ· καὶ Δημήτριος ὁ ἐπικληθεὶς
 Λάκων· Διογένης τε ὁ Ταρσεὺς ὁ τὰς ἐπιλέκτους
 σχολὰς συγγράψας· καὶ Ὀρίων καὶ ἄλλοι οὓς οἱ
 γηῆσιοι Ἐπικοῦρειοι σοφιστὰς ἀποκαλοῦσιν.

Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι Ἐπίκουροι τρεῖς· ὁ τε
 Λεοντέως υἱὸς καὶ Θεμίστας· ἕτερος Μάγνης·
 τέταρτος ὀπλομάχος.

Γέγονε δὲ πολυγραφεύτατος ὁ Ἐπίκουρος, πάντας
 ὑπερβαλλόμενος πλήθει βιβλίων· κύλινδροι μὲν γὰρ
 πρὸς τοὺς τριακοσίους εἰσὶ. γέγραπται δὲ μαρ-
 τύριον ἔξωθεν ἐν αὐτοῖς οὐδέν, ἀλλ' αὐτοῦ εἶναι
 Ἐπικοῦρου φωναί. ἐξήλουν δὲ αὐτὸν Χρύσιππος ἐν
 πολυγραφίᾳ, καθά φησι καὶ Καρνεάδης παράαιτον
 αὐτὸν τῶν βιβλίων ἀποκαλῶν· εἰ γάρ τι γράψαι ὁ
 Ἐπίκουρος, φιλονεικεῖ τασοῦτον γράψαι ὁ Χρύσιπ-
 27 πος. καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλάκις ταῦτά γέγραφε καὶ
 τὸ ἐπελθόν, καὶ ἀδιόρθωτα εἶακε τῇ ἐπείγεσθαι· καὶ
 τὰ μαρτύρια τσαυτὰ ἐστὶν ὥς ἐκείνων μόνων γέμειν
 τὰ βιβλία, καθάπερ καὶ παρὰ Ζήνωνι ἐστὶν εὐρεῖν
 καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει. καὶ τὰ συγγράμματα μὲν
 Ἐπικοῦρου τσαυτὰ καὶ τηλικαῦτα, ὅν τὰ βέλ-
 τιστά ἐστι τάδε·

Περὶ φύσεως ἑπτὰ καὶ τριάκοντα.

Περὶ ἀτήμων καὶ κενού.

Περὶ ἐρωτικῆς.

Ἐπιτομή τῶν πρὸς τοῖς φυσικοῖς.

Πρὸς τοῖς Μεγαρικοῖς.

DIOGENES LAERTIUS

Πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς.
 Πρὸς τοὺς σοφιστὰς ἑτέροις.
 Περὶ τῆς ἐπὶ σοφίαν πυρείας.
 Περὶ τῆς μεταβολῆς.
 Περὶ πλούτου.
 Πρὸς Δημώκριτον.
 Περὶ εὐγενείας.

Ἦν καὶ Πολύβαιος Ἀθηνοδώρα Λαμφακηνός,
 ἐπιεικὴς καὶ φιλικός, ὡς οἱ περὶ Φιλόδημόν φασι,
 καὶ ὁ διαδεξάμενος αὐτὸν Ἑρμαρχος Ἀγεμόρτου
 Μυτιληναῖος, ἀνὴρ πατὴρ μὲν πένητος, τὰς δ'
 ἀρχὰς προσέχων ῥητορικοῖς.

Φέρεται καὶ τοῦτου βιβλία κάλλιστα τάδε·

- 25 Ἐπιστολικὰ περὶ Ἐμπεδοκλείου εἴκοσι καὶ ἑξήκοντα.
 Περὶ τῶν παθημάτων.
 Πρὸς Πλάτωνα.
 Πρὸς Ἀριστοτέλην.

Ἐτελεύτα δὲ παραλύσει, γενόμενος ἱκανὸς ἀνὴρ.

Λεοντεύς τε Λαμφακηνός ὁμοίως καὶ ἡ τοῦτου
 γυνὴ Θεμία, πρὸς ἣν καὶ γέγραφεν ὁ Ἐπίκουρος·
 ἔτι τε Κολώτης καὶ Ἰδομενεύς, καὶ αὐτοὶ Λαμ-
 φακηνοί. καὶ οὗτοι μὲν ἐλλόγιμοι, ὧν ἦν καὶ
 Πολύστρατος ὁ διαδεξάμενος Ἑρμαρχὸν· ὃν δι-
 εδέξατο Διονύσιος ὁ Βασιλεῖδης. καὶ Ἀπολλό-
 διορος δ' ὁ Κηποτύραινος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς

* One of the four pillars of the school : a great geometer until he became an Epicurean (Cic. *Ac. Pr.* 106 and *De fin.* i. 20). A letter of Epicurus to him is mentioned by Seneca (*Ep.* 12. 9).

† Colotes, a great admirer of the master, wrote a work to prove that life is impossible by the rules of any other philosophy. Plutarch wrote a tract against him : *Πρὸς* 532

DIOGENES LAERTIUS

Μαθητὰς δὲ ἔσχε πολλοὺς μὲν, σφόδρα δὲ ἐλλογίμους Μητροδώρου Ἀθηναίου ἢ Τιμοκράτους καὶ Σάνδης Λαμβρακηνόν· ὃς ἀφ' οὗ τὸν ἄνδρα ἔγνων, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ πλὴν ἑξ μηνῶν
 23 εἰς τὴν οἰκίαν, ἔπειτ' ἐπανῆλθε. γέγονε δὲ ἀγαθὸς πάντα, καθὰ καὶ Ἐπίκουρος ἐν προηγουμέναις γραφαῖς μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτους. τοιοῦτος δ' ὢν καὶ τὴν ἀδελφὴν Βατίδα ἐξέδοτο Ἰδομενεῖ, καὶ Λεόντιον τὴν Ἀττικὴν ἐταῖραν ἀναλαβὼν εἶχε παλλακὴν. ἦν δὲ καὶ ἀκατάπληκτος πρὸς τε τὰς ὀχλήσεις καὶ τὸν θάνατον, ὥς Ἐπίκουρος ἐν τῷ πρώτῳ Μητροδώρῳ φησί. φασὶ δὲ καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν αὐτοῦ τελευτῆσαι πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντα, καὶ αὐτὸς Ἐπίκουρος ἐν ταῖς προειρημέναις διαθήκαις, ὥς προαπεληλυθότος αὐτοῦ δηλονότι, ἐπισκήπτει περὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ τῶν παίδων. ἔσχε δὲ καὶ τὸν προειρημένον εἰκαῖόν τινα ἀδελφόν τοῦ Μητροδώρου Τιμοκράτην.

24 Βιβλία δέ ἐστι τοῦ Μητροδώρου τάδε·

Πρὸς τοῖς ἑταροῖς τρία.
 Περὶ αἰσθήσεων.
 Πρὸς Τιμοκράτην.
 Περὶ μεγαλοψυχίας.
 Περὶ τῆς Ἐπικαύρου ἀρρωστίας.

* Metrodorus (320–277 B.C.) was the master's beloved disciple; but the encomium preserved by Seneca (*Ep.* 51. 3) is certainly discriminating: "Epicurus says: 'quosdam indigere ope aliena, non ituros si nemo precesserit, sed bene secuturos: ex his Metrodorum ait esse.'"

† Epicurus seems to have prefixed dedications or other short notices to the separate books of his larger works. Thus 550

DIOGENES LAERTIUS

των ἀφαιροῦντες μετὰ τῆς Ἑρμάρχου γνώμης. ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Νικάνορος, καθάπερ καὶ ἡμεῖς, ἢ ὅσοι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῶν χρεῖαν ἐν τοῖς ἰδίοις παρεσχημένοι καὶ τὴν πᾶσαν οἰκειότητα ἐνδεδειγμένοι συγκαταγερᾶσκειν μεθ' ἡμῶν προεί-
λοιοτο ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδεὶς τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς καθεστήκωσι παρὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν.

21 " Δοῦναι δὲ τὰ βιβλία τὰ ὑπάρχοντα ἡμῶν πάντα Ἑρμάρχῳ.

" Ἐὰν δέ τι τῶν ἀνθρωπίνων περὶ Ἑρμαρχον γένηται πρὸ τοῦ τὰ Μητροδώρου παῖδιά εἰς ἡλικίαν ἔλθειν, δοῦναι Ἀμυνόμαχον καὶ Τιμοκράτην, ὅπως ἂν εὐτακτοῦντων αὐτῶν ἕκαστα γένηται τῶν ἀναγκαίων, κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ τῶν καταλειμμένων ὑφ' ἡμῶν προσόδων. καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ὥς συντετάχαμεν ἐπιμελείσθωσαν, ὅπως ἂν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἕκαστα γένηται. ἀφήμι δὲ τῶν παίδων ἐλεύθερον Μῖν, Νικίαν, Λύκωνα· ἀφήμι δὲ καὶ Φαίδριον ἐλευθερίᾳ."

22 " Ἦδη δὲ τελευτῶν γράφει πρὸς Ἰδομενέα τήνδε ἐπιστολήν·

" Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευταίαν ἡμέραν τοῦ βίου ἐγράφομεν ὑμῖν ταυτί. στραγγουρία τε παρηκολουθήκει καὶ δυσεντερικὰ πύθῃ ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους. ἀντιπαρετάττετο δὲ πᾶσι τούτοις τὸ κατὰ ψυχὴν χαῖρον ἐπὶ τῇ τῶν γεγονότων ἡμῖν διαλογισμῶν μνήμῃ. σὺ δ' ἀξίως τῆς ἐκ μεираκίου παραστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐπιμελοῦ τῶν παίδων Μητροδώρου."

Καὶ διέθετο μὲν ὧδε.

I

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

- 1 Ἐπίκουρος Νεοκλέους καὶ Χαιρεστράτης, Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Γαργήτιος, γένους τοῦ τῶν Φιλαῖδων, ὡς φησι Μητροδώρος ἐν τῷ Περὶ εὐγενείας. τοῦτόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἡρακλείδης ἐν τῇ Σαπτίωνος ἐπιτομῇ κληρουχισάντων Ἀθηναίων τὴν Σάμον ἐκεῖθι τραφῆναι· ὀκτωκαιδεκέτη δ' ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας, Ξενοκράτους μὲν ἐν Ἀκαδημαίᾳ, Ἀριστοτέλους δ' ἐν Χαλκίδι διατρίβοντος. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκπεσόντων ὑπὸ Περδίκκου μετελθεῖν εἰς Κολοφῶνα πρὸς τὸν
- 2 πατέρα· χρόνον δὲ τινα διατρίψαντα αὐτόθι καὶ μαθητὰς ἀθροίσαντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Ἀναξικράτους· καὶ μέχρι μὲν τινος κατ' ἐπιμειλίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσοφεῖν, ἔπειτα ἰδίᾳ ἀποκρίνεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἵρεσιν συστήσαντα. ἐφάπασθαι δὲ φιλοσοφίας αὐτὸς φησιν ἔτη γεγονώς τετταρεσκαίδεκα. Ἀπολλώδωρος δ' ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ

DIOGENES LAERTIUS

16 τοῖς τε φίλοις παραγγέλλοντα τῶν δογμάτων
μνησθαι, οὕτω τελευτῆσαι.

Καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτω·

χαίρετε, καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα· τοῦτ' Ἐπί-
κουρος.

ὅσπαστον εἶπε φίλοις τοῦπος ἀποφθίμενος·

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐληλύθειεν καὶ ἄκρατον
ἔσπασεν, εἴτ' Ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

οὗτος μὲν ὁ βίος τανδρός, ἧδε ἐδὲ ἡ τελευτή.

Καὶ διέθετο ὧδε· " Κατὰ τὰδε δίδωμι τὰ ἐμ-
αυτοῦ πάντα Ἀμυνομάχῳ Φιλοκράτῳ Βατῆθι
καὶ Τιμοκράτῃ Δημητρίῳ Ποταμίῳ κατὰ τὴν ἐν
17 τῷ Μητρώῳ ἀναγεγραμμένην ἑκατέρῳ δόσιν, ἐφ'
ὧς τε τὸν μὲν κῆπον καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ
παρέξουσιν Ἑρμάρχῳ Ἀγεμόρτου Μυτιληναίῳ καὶ
τοῖς συμφιλοσοφοῦσιν αὐτῷ καὶ οἷς ἂν Ἑρμάρχος
καταλίπη διαδόχοις τῆς φιλοσοφίας, ἐνδιατρίβειν
κατὰ φιλοσοφίαν· καὶ αἰεὶ δὲ τοῖς φιλοσοφοῦσιν
ἀπὸ ἡμῶν, ὅπως ἂν συνδιασώσωσιν Ἀμυνομάχῳ
καὶ Τιμοκράτῃ κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν ἐν τῷ κήπῳ
διατριβὴν παρακατατίθεμαι τοῖς τ' αὐτῶν κληρο-
νόμοις, ἐν ᾧ ἂν τρόπῳ ἀσφαλέστατον ἦ, ὅπως ἂν
κάκεῖνοι διατηρῶσιν τὸν κῆπον, καθάπερ καὶ αὐτοὶ
οἷς ἂν οἱ ἀπὸ ἡμῶν φιλοσοφοῦντες παραδῶσιν.
τὴν δ' οἰκίαν τὴν ἐν Μελίτῃ παρεχέτωσαν Ἀμυνό-
μαχος καὶ Τιμοκράτης ἐνοικεῖν Ἑρμάρχῳ καὶ τοῖς
μετ' αὐτοῦ φιλοσοφοῦσιν, ἕως ἂν Ἑρμάρχος ζῇ.

18 " Ἐκ δὲ τῶν γνωμένων προσόδων τῶν δεδομένων
ἀφ' ἡμῶν Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτῃ κατὰ τὸ
δυνατόν μεριζέσθωσαν μετ' Ἑρμάρχου σκοπού-
μενοι εἰς τε τὰ ἐναγίσματα τῷ τε πατρί καὶ τῇ

DIOGENES LAERTIUS

Κέχρηται δὲ λέξει κυρία κατὰ τῶν πραγμάτων, ἣν ὅτι ἰδιωτάτη ἐστίν, Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς αἰτιάται. σαφὴς δ' ἦν οὕτως, ὥς καὶ ἐν τῷ Περὶ ῥητορικῆς ἀξιοῖ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνειαν
 14 ἀπαιτεῖν. καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀντὶ τοῦ Χαίρειν Εὐ πράττειν καὶ Σπουδαίως ζῆν.

Ἀρίστων δέ φησιν ἐν τῷ Ἐπικούρου βίῳ τὸν Κανόνα γράφαι αὐτὸν ἐκ τοῦ Ναυσιφάνους Τρίποδος, οὗ καὶ ἀκοῦσαί φησιν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ Παμφίλου τοῦ Πλατωνικοῦ ἐν Σάμῳ. ἀρξασθαι τε φιλοσοφεῖν ἐτῶν ὑπάρχοντα δυοκαίδεκα, ἀφηγήσασθαι δὲ τῆς σχολῆς ἐτῶν ὄντα δύο πρὸς τοῖς τριάκοντα.

Ἐγενήθη δέ, φησὶν Ἀπολλόδιωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους ἀρχόντος μηνὸς γαμηλιῶνος ἐβδόμη, ἔτεσιν ὑστερον τῆς Πλάτωνος
 15 τελευτῆς ἐπτά. ὑπάρχοντα δ' αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα πρῶτον ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμφάκῃ συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειτα οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Πυθαράτου ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα. τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγεμόρτου Μυτιληναῖον. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν λίθῳ τῶν οὖρων ἐπισχεθέντων, ὥς φησι καὶ Ἑρμαρχὸς ἐν ἐπιστολαῖς, ἡμέρας νοσήσαντα τεσσαρεσκαίδεκα. ὅτε καὶ φησιν Ἑρμιππος ἐμβάντα αὐτόν εἰς πύελον χαλκῇν κεκραμένην ὕδατι θερμῷ καὶ αἰτήσαντα ἄκρατον ῥοφήσαι·

* This is no doubt the Academic philosopher, Ariston of Alexandria, pupil of Antiochus, criticized by Philodemus in his *Rhetoric*, V.H.² iii. 168.

DIOGENES LAERTIUS

Πυθαγόραν κοινὰ τὰ φίλων λέγοντα· ἀπιστούντων γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον· εἰ δ' ἀπίστων οὐδὲ φίλων. αὐτὸς τέ φησιν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ὕδατι μόνον ἀρκεῖσθαι καὶ ἄρτω λιτῷ. καί, "πέμψον μοι τυραυῖ," φησί, "κυθριδίου, ἵν' ὅταν βούλωμαι πολυτελεύσασθαι δύνωμαι." τοιοῦτος ἦν ὁ τὴν ἡδονὴν εἶναι τέλος δογματίζων, ὃν καὶ Ἀθήναιος δι' ἐπιγράμματος οὕτως ὑμνεῖ·

- 12 αἰθροῦποι, μοχθεῖτε τὰ χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
 ἀπληστοὶ νεικέων ἄρχετε καὶ πολέμων·
 τὰς φύσις δ' ὁ πλοῦτος ὅρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
 αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὴν ἀπέραντον ὁδόν.
 τοῦτα Νεοκλῆος παντὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσέαν
 ἐκλυεν ἢ Πυθοῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

εἰσόμεθα δὲ καὶ μᾶλλον προϊόντες ἐκ τε τῶν δογμάτων ἐκ τε τῶν ῥητῶν αὐτοῦ.

Μάλιστα δ' ἀπεδέχετο, φησί Διοκλῆς, τῶν ἀρχαίων Ἀναξαγόραν, καίτοι ἐν τισιν ἀντειρηκῶς αὐτῷ, καὶ Ἀρχέλαον τὸν Σαυκράτους διδάσκαλον. ἐγύμναζε δέ, φησί, τοὺς γνωρίμους καὶ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα.

- 13 Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Νουσιφάνους ἀκοῦσαί φησι καὶ Πραξιφάνους· αὐτὸς δὲ οὐ φησιν, ἀλλ' ἑαυτοῦ, ἐν τῇ πρὸς Εὐρύλοχον ἐπιστολῇ. ἀλλ' οὐδὲ Λεύκιππὸν τινα γεγενῆσθαι φησι φιλόσοφον, οὔτε αὐτὸς οὔτε Ἑρμαρχος, ὃν εἰσαί φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐπικούρειος διδάσκαλον Δημοκρίτου γεγενῆσθαι. Δημήτριος δὲ φησιν ὁ Μάγνης καὶ Ξενοκράτους αὐτὸν ἀκοῦσαι.

* *Anth. Plan.* iv. 11.

* *Cf. Petronius, Sat.* 131.

DIOGENES LAERTIUS

νεάδην ἀποχωρήσαντος, τάχα βαρυνθέντος ταῖς
 ἀνυπερβλήτοις αὐτοῦ χρηστότησιν· ἥ τε διαδοχή,
 πασῶν σχεδὸν ἐκλιπουσῶν τῶν ἄλλων, ἕσασί
 διαμένουσα καὶ νηρίθμους ἀρχὰς ἀπολύουσα ἄλλην
 10 ἐξ ἄλλης τῶν γνωρίμων· ἥ τε πρὸς τοὺς γονέας
 εὐχαριστία καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εὐποιία πρὸς
 τε τοὺς οἰκέτας ἡμερότης, ὥς δῆλον καὶ τῶν
 διαθηκῶν αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτοὶ συνεφιλοσόφουν
 αὐτῷ, ὧν ἦν ἐνδοξότατος ὁ προειρημένος Μῦς·
 καθόλου τε ἡ πρὸς πάντας αὐτοῦ φιλανθρωπία.
 τῆς μὲν γὰρ πρὸς θεοὺς ὁσιότητος καὶ πρὸς πατρίδα
 φιλίας ἄλεκτος ἡ διάθεσις· ὑπερβολῇ γὰρ ἐπι-
 εικείας οὐδὲ πολιτείας ἤψατο. καὶ χαλεπωτάτων
 δὲ καιρῶν κατασχόντων τηνικάδε τὴν Ἑλλάδα,
 αὐτόθι καταβιῶναι, δις ἢ τρίς τοὺς περὶ τὴν Ἰωνίαν
 τόπους πρὸς τοὺς φίλους διαδραμόντα. οἱ καὶ
 πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν ἀφικνοῦντο καὶ συνεβίουν
 αὐτῷ ἐν τῷ κήπῳ, καθά φησι καὶ Ἀπολλόδωρος·
 11 ὃν καὶ ὀγδοήκοντα μνῶν πρίασθαι. Διοκλῆς δ' ἐν
 τῇ τρίτῃ τῆς ἐπιδρομῆς φησιν εὐτελέστατα καὶ
 λιτότατα διαιτῶμενοι. "κοτύλη γούρ," φησὶν,
 "οὐνιδίου ἤρκοῦντο, τὸ δὲ πᾶν ὕδωρ ἦν αὐτοῖς
 ποτόν." τὸν τ' Ἐπίκουρον μὴ ἀξιοῦν εἰς τὸ
 κοινὸν κατατίθεσθαι τὰς οὐσίας, καθάπερ τὸν

* So Aristocles: cf. Euseb. *Præp. Ev.* xiv. 21. 1. and
 Numenius, *ib.* xiv. 3. 3. The indications of time are so
 vague that this defence of Epicurus might be ascribed to
 D. L. himself. If, however, we compare the list of calumi-
 niators of Epicurus cited in §§ 3, 4, we see that none of them
 is later than the Augustan age. To the same date belongs
 a passage in the article of Suidas on Epicurus—καὶ διέμενε
 ἡ αὐτοῦ σχολὴ ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐπὶ τῇ σκῇ, ἔρ οἱ διαδοχῇ.
 538

DIOGENES LAERTIUS

ἄλλοις τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα καὶ αὐτῇ λέξει φάσκειν οὕτως· "Ἄλλ' ἔπωσαν εἶχε γὰρ ἐκεῖνος ὠδίνων τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος καύχῃσιν τὴν σοφιστικὴν, καθάπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀνδραπόδων." καὶ αὐτὸν Ἐπίκουρον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς περὶ Ναυσιφάνους λέγει· "Ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἐκστάσιν τοιαύτην, ὥστε μοι λαιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον." πλεύμονά τε αὐτὸν ἐκάλει καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνην· τοὺς τε περὶ Πλάτωνα Διονυσοκόλακας καὶ αὐτὸν Πλάτωνα χρυσοῦν, καὶ Ἀριστοτέλη ἄσωτον, ἐὼν καταφαγόντα τὴν πατρίαν οὐσίαν στρατεύεσθαι καὶ φαρμακοπωλεῖν· φορμοφόρον τε Πρωταγόραν καὶ γραφέα Δημοκρίτου καὶ ἐν κώμαις γράμματα διδάσκειν· Ἡράκλειτόν τε κυκητὴν καὶ Δημόκριτον Αἰηρόκριτον καὶ Ἀντίδωρον Σαννίδωρον· τοὺς τε Κυνικοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς πολυφθόρους, Πύρρωνα δ' ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδεύτον.

9 Μεμύνασι δ' οὗτοι. τῷ γὰρ ἀνδρὶ μάρτυρες ἱκαναὶ τῆς ἀνυπερβλήτου πρὸς πάντας εὐγνωμοσύνης ἧ τε πατρὶς χαλκαῖς εἰκόσι τιμήσασα οἷ τε φίλοι τισσοῦντο τὸ πλῆθος ὥς μηδ' ἂν πόλεσιν ὅλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι· οἷ τε γνῶριμοι πάντες ταῖς δογματικαῖς αὐτοῦ σειρῇσι προσκατασχεθέντες, πλὴν Μητροδώρου τοῦ Στρατονικέως πρὸς Καρ-

* Cf. Sext. Emp. *Adv. math.* 1. 11 πῶς πλείονα οὐδὲν τῶν Ναυσιφάνει ἐν ἀνάσθηται; Plato, *Phil.* 21 c ὅτι οἱ αἰετὶ ἀθρόοι βίαι ἄλλ' οἱ τοῖς πλείονοι; Hesychius, s.v.; whence it appears that obtuseness and insensibility, not weakness or pliability, were the qualities imputed by this term.

* An ironical compliment, probably on Plato's style; cf.

DIOGENES LAERTIUS

τέλους γράφειν οὕτως· Οὐ γὰρ ἔγωγε ἔχω τί νοήσω τὰγαθόν, ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων καὶ τὰς διὰ μορφῆς. ἔν τε τῇ πρὸς Πυθοκλέα ἐπιστολῇ γράφειν Παιδείαν δὲ πᾶσαν, μακάριε, φεῦγε τακάτιον ὁράμενος. Ἐπίκτητός τε κωαϊδολόγον αὐτὸν καλεῖ καὶ τὰ μάλιστα λουδορεῖ.

Καὶ μὴν καὶ Τιμοκράτης ἐν ταῖς ἐπιγραφομένοις Εὐφραντοῖς ὁ Μητροδώρου μὲν ἀδελφός, μαθητῆς δὲ αὐτοῦ τῆς σχολῆς ἐκφοιτήσας φησὶ δις αὐτὸν τῆς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς, ἑαυτὸν τε διηγεῖται μόγις ἐκφυγεῖν ἰσχύσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας φιλοσοφίας καὶ τὴν μυστικὴν ἐκείνην συνδιαγωγὴν. 7 τὸν τε Ἐπίκουρον πολλὰ κατὰ τὸν λόγον ἠγνοῦναι καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ τὸν βίον, τό τε σῶμα ἐλαεινῶς διακεῖσθαι, ὥς πολλῶν ἐτῶν μὴ δύνασθαι ἀπὸ τοῦ φορείου διαναστῆναι· μνᾶν τε ἀναλίσκειν ἡμερησίαν εἰς τὴν τράπεζαν, ὥς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Λεόντιον ἐπιστολῇ γράφει καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φιλοσόφους· συνεῖναί τε αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ ἐταίρας καὶ ἄλλας, Μαρμάριον καὶ Ἡδεΐαν καὶ Ἐρώτιον καὶ Νικίδιον· καὶ ἐν ταῖς ἐπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς *Περὶ φύσεως* τὰ πλεῖστα ταῦτά λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς

* Cf. Athen. xli. 546 e, who cites the concluding words more fully thus: καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ἑξῆς ἡδεΐας κινῆσαι: also vii. 280 a and, for a shorter version than that of D. L., vii. 278 r. Cf. also Cic. *Tusc. Disp.* iii. 41. The last words have been taken to refer especially to the pleasures afforded by music and again by painting and the plastic arts. But perhaps Epicurus is merely citing typical examples of

584

DIOGENES LAERTIUS

ἀδελφῶν ἓνα προαγωγέειν, Λεοντίῳ καὶ συνεῖναι
 τῇ ἐταίρῳ. τὰ δὲ Δημοκρίτου περὶ τῶν ἀτόμων καὶ
 Ἀριστίππου περὶ τῆς ἡδονῆς ὡς ἴδια λέγειν. μὴ
 εἶναι τε γνησίως ἀστόν, ὡς Τιμοκράτης φησὶ καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἐπικούρου ἐφηβείας.
 Μιθρῇν τε αἰσχυρῶς καλακεύειν τὸν Λυσισμάχου
 διοικητήν, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Παιῶνα καὶ ἄνακτα
 * καλοῦντα· ἀλλὰ καὶ Ἰδομενέα καὶ Ἡρόδοτον καὶ
 Τιμοκράτην τοὺς ἔκπυστα αὐτοῦ τὰ κρύφια ποιή-
 σαντας ἐγκωμιάζειν καὶ καλακεύειν αὐτὸ τοῦτο.
 ἐν τε ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς μὲν Λεόντιον Παιῶν
 ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἷου κροτοβορύβου ἡμᾶς
 ἐνέπλησας ἀναγνόντας σοι τὸ ἐπιστόλιον· πρὸς δὲ
 Θεμίσταν τὴν Λεοντέως γυναῖκα Οἰῶς τε φησὶν
 εἰμί, εἴαν μὴ ὑμεῖς πρὸς με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρι-
 κύλιστος, ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε,
 αἰθεῖσθαι. πρὸς δὲ Πυθοκλέα ὠραῖον ὅκτα Καθ-
 εδούμαι φησὶ προσδοκῶν τὴν ἡμερτὴν καὶ ἰσόθεόν
 σου εἰσοδόν. καὶ πάλιν πρὸς Θεμίσταν γράφων
 νομίζειν αὐτῇ παραιεῖν, καθά φησι Θεόδωρος ἐν
 * τῷ τετάρτῳ τῶν Πρὸς Ἐπίκουρον, καὶ ἄλλαις
 δὲ πολλαῖς ἐταίραις γράφειν, καὶ μάλιστα Λεοντίῳ,
 ἧς καὶ Μητρόδωρον ἐρασθῆναι. ἐν τε τῷ Περὶ

* Mithras was a Syrian. Cf. Plut. *Contra Epic.* 1097. n 1
Ide. Col. 1126 E.

* A perplexing passage. (1) As παραεἰρη is for the
 Stoics that branch of ethics which makes personal applica-
 tion of moral principles, the use may be right. (2) By
 changing αὐτῇ to αὐτῷ, a little more sting is given to this
 tame remark: "he thinks that *she* preaches." (3) If this

DIOGENES LAERTIUS

Ἐπικούρου βίου φησὶν ἔλθειν αὐτὸν ἐπὶ φιλοσοφίαν καταγνόντα τῶν γραμματιστῶν, ἐπειδὴ μὴ ἔδυνήθησαν ἑρμηνεύσαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους. φησὶ δ' Ἑρμιππος γραματοδιδάσκαλον αὐτὸν γεγενησθαι, ἔπειτα μέντοι περιτυχόντα τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις ἐπὶ φιλοσοφίαν ᾗξει· διὸ καὶ τὸν Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ·

ὑστάτος αὖ φυσικῶν καὶ κύντατος, ἐκ Σάμου ἑλθὼν γραμμαδοδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

Συνεφιλοσόφουν δ' αὐτῷ προτρεφεμένῳ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τρεῖς ὄντες, Νεοκλῆς Χαιρέδημος Ἀριστόβουλος, καθά φησι Φιλόδημος ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως· ἀλλὰ καὶ δούλος Μῆς ὄνομα, καθά φησι Μυρωνιανὸς ἐν Ὅμοις ἱστορικοῖς κεφαλαίοις. Διότιμος δ' ὁ Στωικὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν, ἐπιστολὰς φέρων πεντήκοντα ἀσελγεῖς ὡς Ἐπικούρου· καὶ ὁ τὰ εἰς Χρύσιππον ἀναφερόμενα ἐπιστόλια ὡς Ἐπικούρου συντάξας.
 ἃ ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ποσειδάωνι τὸν στωικὸν καὶ Νικόλαος καὶ Σωτίων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ἐπιγραφόμενων Διοκλείων ἐλέγχων, ἃ ἔστι δ' πρὸς τοῖς κ', καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς. καὶ γὰρ σὺν τῇ μητρὶ περιμόντα αὐτὸν ἐς τὰ οἰκίδια καθαρμούς ἀναγνώσκειν, καὶ σὺν τῷ πατρὶ γράμματα διδάσκειν λυτροῦ τινος μισθαρίου. ἀλλὰ καὶ τῶν

* Cf. Sext. Emp. Adv. math. x. 16, where the story is well told.

† Fr. 51 D.

‡ The meaning is: "a schoolmaster like his father before him." Cf. Dem. De cor. § 258 εἶνα τῷ πατρὶ ἐπὶ τῷ διδάσκειν.